

დ რ თ ე ბ

სურათებიანი დამატება

გაზეთის № 225.

კვირა, 11 ოქტომბერი 1909 წ.

დამატების № 40.

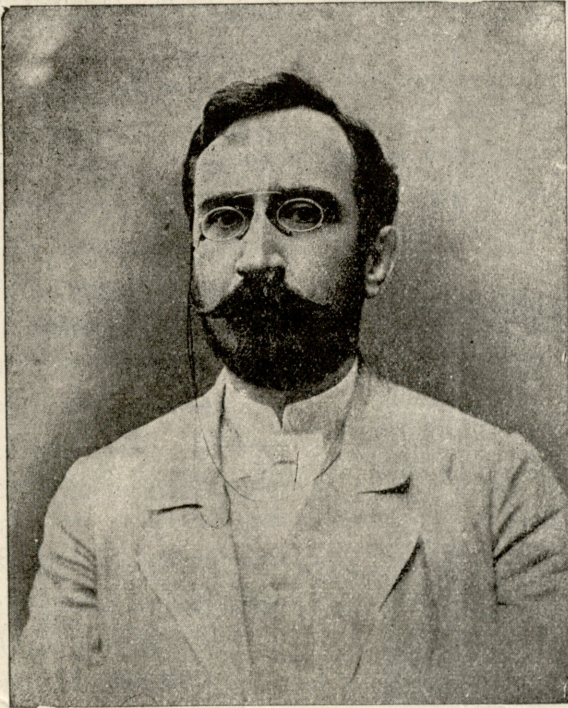
სალომე

დრამა ერთ მოქმედებად.

ოსკარ უაილდისა.

(შემდეგი*)

სალომე. საშინელია შენი თმებიც! ტალახითა და მიწით არის დაფარული!... ეკლის გვირგვინსავეთ გაძევს უბღბღზე შენი კულული. ის შავი გველის გორგალივით გარს შემოგრტყმია, ყელზე არ მიყვარს შენი თმა! შენი ბაგე მიყვარს გატაცებით, იქონაან! აღის ფერ აშურმასა ჰგავს იგი სპილოს ძვლისაგან აშენებულ კოშკისა! სპილოს ძვლის დანით გადაჭრილი ბროწეულია იგი! ბროწეულის ყვავილი, რომელიც ტიროსის ბაღებში გადაშლილია და ვარდზე უფრო წითელია, — ისე წითელი არ არის! შენი ბაგე უფრო წითელია, ვიდრე საწნახელში ყურძნის მწურველთა ფეხები! უფრო წითელია, ვიდრე ტაძრის მტრედების ფეხები, რომელთაც ნაკმახს ქურუმები უყრიან! უფრო წითელია, ვიდრე იმისი ფეხი, რომელმაც მოჰკლა ლომი და ოქროსფერი ვეფხვი შენიშნა! შენს ბაგე იმ მარჯანსა ჰგავს, რომელიც მებაღურებმა ნახეს ზღვის ბინდით მოკულ ფეხერზე და მეფეთათვის შეინახეს! იგი მოაბიის მადაროების სინგურია, რომელსაც მეფენი ართმევენ მოაბელთ! იგი სპარსეთის მეფის შვილსა ჰგავს, სინგურით მოვარაყებულს და მარჯნის კეხით მოქცეილს! არაა არის მთელს სამყაროზე ისეთი წითელი, როგორიც შენი ბაგე! შენს ბაგეზე მაკოცნიე!...

გრიგოლ ვოლსკი

გარდაიცვალა 5 ოქტომბერს 1909 წ.

იოქანაან. არასოდეს, დიაცო ბაბილონისავე, ასულო სოდომისავე! არასოდეს, არა, არა!

სალომე. დაგიკოცნი ბაგეთ, იოქანაან! ბაგეთ დაგიკოცნი!

ახალგ. სირიელი. მეფის ასულო! მეფის ასულო! მირსინის კონავ, ხუნდო მშვენიერო! ნუ უყურებ იმ ადამიანს,

ნუ უყურებთ! მაგას ნუ ეუბნებით! მე ვერ ავიტან! მეფის ასულო, ასულო მეფისაო, ვგრე ნუ ელაპარაკებით!

სალომე. ბაგეზე გაკოცებ, გაკოცებ, იოქანაან!
ახალგ. სირიელი. აჰა!... (თავს იკლავს, სჯობს და იოქანანის შუა დაეცემა).

იროდიას ფარეში. ახალგაზრდა სირიელმა თავი მოიკლა! ახალგაზრდა სარდალმა მოიკლა თავი! მოკვდა ის, რომელიც ჩემი მეგობარი იყო. კეთილსუნნელებათა პატარა კოლოფი და ვერცხლის საყურე ვუძღვენი, და ეხლა თავი მოიკლა! ახ, განა წინდაწინვე არ ვამბობდი, უბედურება მოხდება მეთქი?! განა თვითონაც მაგას არ ამბობდა!? და აი, აღსრულდა კიდევ! ახ, რად არ დავფარე მთვარისაგან! გამოქვამულში რომ დამეფარა, ვეღარ ნახავდა მაშინ იმას!

პირველი მეომ. მეფის ასულო, ეს არის ეხლა ახალგაზრდა სარდალმა თავიმოიკლა!

სალომე. ნება მომეცი, გაკოცო ბაგეზე, იოქანაან!

იოქანაან. ნუ თუ არ გეშინიან, იოქანაან ქალო! განა მე არა ვსთქვი, რომ სასახლიდან სკვლილის ანგელოზის ფრთათა ფრთხილი მომესამამეთქი! არ მოფრინდა განა ის ანგელოზა?

სალომე. ბაგეზე მაკოცნიე!

იოქანაან. ქალო სიმრუშისავე, არის მარტოოდენ ერთი კაცი, რომელიც შესძლებს და გიხსნის შენ! ეს ის არის, რომელზედაც მე ის არის, რომელზედაც მე გელაპარაკებოდი. წადით, ეძიეთ ისა! იგი ნავში ზის გალილეის ტბაზე და თავის მოწაფეებს უქადაგებს, მუხლთ მოიყარეთ ზღვის ნაპირას და სახელი დაუძახეთ. როცა მოვა თქვენთან, — და ის კი ყველასთან მიდის, ვინც იმის სახელს ახსენებს, — ჩაუვარდით ფეხებში და ევედრეთ, მოგიტევოთ ცოდვები.

სალომე. შენს ბაგეზე მაკოცნიე!
იოქანაან. შეჩვენებულნიმც ყოფილხარ, მრუში დედის ასულო! წყეულიმც იყავ!

სალომე. გაკოცებ, გაკოცებ ბაგეზე, იოქანაან!

იოქანაან. შენი ცქერა არ მინდა! აღარ გიყურებ! შეჩვენებული ხარ, სალომე! დაწყევლილი ხარ! (ჭაში ჩაეშვება).

*) იხილე „დამატება“ № 39.

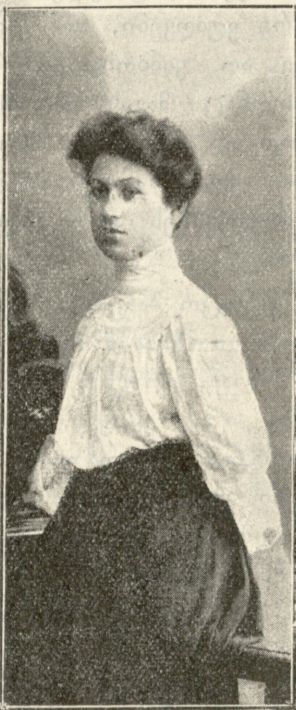
სალომე. დაგიკოცნი ბავეს, იოქანან! პირზე გაკოცებ, გაკოცებ!

პირველი მეომ. გვამი სხვა ადგილს გადავიტანოთ. მმართველს არ ესია მოვინება გვამების ნახვა, გარდა იმ გვამებისა, რომელნიც თითონ დახოცა!

იროდიას ფარეში. ის ძმად მიმაჩნდა და ძმმაზე უფრო ახლო იყო ჩემთვის. პატარა კოლოფი ვუძღვენი, რომელშიაც კეთილსუნელება იყო და აქატის ბეჭედი, ყოველთვის თითზე ატარებდა ამ ბეჭედს. საღამოთი მდინარის პირას და ნუშის ხეების ქვეშ დავსეირნობდით. თავის სამშობლოს ამბავს მომითხრობდა ხოლმე. ყოველთვის მშვიდი ლაპარაკი იცოდა. მისი ხმა მწყემსის საღამურის ტკბილ ხმასა ჰგავდა! მდინარეზე ცქერა მასაც ესია მოვინებოდა. ხშირად საყვედურიც კი მითქვამს...

მეორე მეომ. მართალი სთქვით: გვამი აქედან უნდა მოვიშოროთ. მმართველმა არა ნახოს!

პირველი მეომ. მმართველი აქ არ გამოვა. ტერასაზე არასოდეს არ გამოდის! ძლიერ ვშინიან წინასწარმეტყველი-

ანნა ჩირგაძე,

ახალგაზრდა მსახიობი ქართულსცენისა.

სა... (შემოდის იროდი, იროდიას და მთელი ამაღა).

იროდი. სალომე სად არის? სად არის მეფის ასული? რატომ ნადიმზე აღარ დაბრუნდა ჩემი ბრძანებისამებრ?! აჰა! აგერ ისიც!..

იროდია. ნუ უყურებთ! თქვენ განუწყვეტლივ იმას უყურებთ!

იროდი. საოცარი სანახავია ამ საღამოს მთვარე! ხომ მართალია, მთვარეს საოცარი სახე აქვს? თითქო გადასავსავებული ქალია, რომელიც დადის და ყველგან მიჯნურს დაეძებს. გატიტვლებულიც არის... სულ ერთიან ტიტველაა. ღრუბელი ღამობს იმის დამალვას, მაგრამ თითონ არა სურს... მთვრალი დიაცივით დაეხეტება ღრუბლებში. დარწმუნებული ვარ, მიჯნურს დაეძებს... ხომ მართალია, რომ მთვრალი ქალივით დაეხეტება? გადასავსავებულს ქალსა ჰგავს, არა?

იროდია. არა, მთვარე მთვარესა ჰგავს! მხოლოდ.. მორჩა და გათავდა! დაებრუნდეთ! აქ არაფერი გვესაქმება!

იროდი. მე აქ დავრჩები. მანასია, ხალიჩა დაჰფინეთ! ჩირაღდანი ანთეთ! გამოიტანეთ სპილოს ძვლის და იგსპის

მაგიდები! აქ საოცარი ჰაერია... ჩემ სტუმრებთან ერთად კიდევ დავლევ ღვინოს. კეისარის ელჩებს ღირსეული პატივი უნდა ვსცეთ!

იროდია. აქ მათი გულისთვის როდ რჩებით!?

იროდი. დიახ, საუცხოვო ჰაერია! წადი, იროდია! ჩვენი სტუმრები გველიან: ახ, ფეხი, დამისხლტა! სისხლში დამისხლტა ფეხი! ცუდი ნიშანია, ძლიერ ცუდი! აქ სისხლს რა უნდა? ეს გვამიც? აქ რაღა გღია ეს გვამი? იქნება გგონიათ, ეგვიპტის მეფე ვიყო, რომელიც არც ერთ ნადიმს არ გადისდის ისე, რომ სტუმრებს გვამი არ აჩვენოს?! ვინ არის? მე არა მსურს, ვუყურო ამ გვამს!

პირველი მეომ. ჩვენი სარდალი გახლავთ, მეფეო! ახალგაზრდა სირიელი, რომელსაც სამი დღის წინად სარდლობა უბოძეთ!

იროდი. მე არ მიბრძანებია მისი მოკვლა!

მეორე მეომ. თვითონ მოიკლა თავი, მეფეო!

იროდი. რატომ? მე ხომ სარდლობა ვუბოძე?

მეორე მეომ. ჩვენ არა ვიცით-რა, მეფეო! თითონვე მოიკლა თავი!

იროდი. საოცარი ამბავია ეს ჩემთვის! მხოლოდ რომელი ფილოსოფები თუ იკლავდნენ თავს, ასე მგონია. არა, ტიგელინი, რომში ფილოსოფოსები თავს იკლავენ?

ტიგელინი. ისეთებიც არიან, რომ თავს იკლავენ, მეფეო! ეს სტოიკები არიან... მეტად მოუხეშავი ხალხია. გარდა ამისა, ძლიერ სასაცილონიც არიან. მე მეტად სასაცილოდ მეჩვენებიან...

იროდი. მეც აგრედვე. თავის მოკვლა სასაცილოა!

ტიგელინი. რომში ძალიან დასცინიან! იმპერატორმა სატირა შეთხზა მათ შესახებ... და ყველგან ეხლა იმას იმეორებენ...

იროდი. ჰა? სატირა შეთხზაო?.. საკვირველი აღამიანია კეისარი, ხელი ყველაფერზე მიუწვდება! საკვირველია ამ ახალგაზრდა სირიელის თავის მოკლა... მებრალეა. დიახ, ძლიერ მებრალეა: ღამაში იყო ძლიერ. მეტისმეტად ღამაში იყო. უსურური თვალეები ჰქონდა. მახსოვს, რა რიგ უყურებდა იგი უსუსურის თვალეებით სალომეს. მე მგონია, მეტის-მეტად დააცქერდა კიდევ...

იროდია. სხვებიც მეტის-მეტად აჩერდებიან ეხლა..

იროდი. მამა ამისი მეფე, იყო. თავის სამეფოდან მე გავაძვეე. ამის დედა კი, რომელიც მაშინ დედოფალი იყო, ეხლა თქვენ მხვევალად იახელით, იროდია! ამ გვარად, იგი სტუმარივით იყო ჩვენთან და მეც სარდლობა ვუბოძე. მებრალეა... რად მოიკლა თავი? მაგრამ გვამი აქ რად დავიგდიათ? წაიღეთ აქედან! მე არა მსურს ვუყურო, წაიღეთ!... (გვამი გააქვთ) აქ ცივა. ქარი ჰქრის. ხომ ქარი ჰქრის?

იროდია. სრულიადაც არა. აქ ქარი არა ჰქრის!

იროდი. არა, აქ ქარი უბერავს... და ჰაერშიაც რაღაც ფრთების ფრთხილის მსგავსი ხმა ისმის, — ზზარმაზარ ფრთების შრიალი... თქვენ არ გესმის?

იროდია. არაფერი მესმის!

იროდი. ეხლა აღარც მე მესმის... მაგრამ ჰო, ქარი თუ იყო. უეჭველია ქარი იყო, ეხლა გაჰქრა. მაგრამ არა: ისევ მომესმა. თქვენ არ გესმით განა?! სწორედ ფრთების ფრთხილის ხმა.

იროდია. გეუბნებით, არა მესმის-რა-მეთქი! თქვენ ავადა ხართ. დავბრუნდეთ!

იროდი. მე ავად არა ვარ. თქვენი ქალი არის ავად, თქვენ ქალს აქვს ავადმყოფის შეხედულება. არასოდეს არ ინახავს ასე ფერმკრთალი...

ტფ. ქართულ გიმნაზიის მოწაფეთა ექსკურსია.

მოწაფენი სხედან არმაზის ღვთის-მშობლის ეკლესიის გალავანში.

იროდია. გეუბნებით, ნუ უყურებთ-მეთქი!

იროდი. დასხით ღვინო! (შემოაქვთ ღვინო) სალომე, მომიახლოვდი და ჩემთან ერთად ღვინო დალიე. აქ საუსტხო ღვინო მაქვს. თვით კეისარმა გამომიგზავნა. შიგ დაისველე შენი პაწია, წითელი ტუჩები და მერე მე გამოვცლი ფიალას!

სალომე. ღვინო არ მინდა, მმართველო!

იროდი. გაიგონეთ, რა რიგ მიპასუხა თქვენმა ქალმა?!

იროდია. ჩემი აზრით, სრულიად მართალია. რად უყურებთ ვერე?

იროდი. მოიტანეთ ხილი! (შემოაქვთ ხილი) სალომე, მომიახლოვდით და ჩემთან ერთად სკამეთ ხილი. მეტის-მეტად სასიამოვნო სანახავია ჩემთვის ნაყოფზე აღბეჭდილი შენი პაწია კბილების კვალი. პატარად მოკმიჩეთ ეს ნაყოფი და დანარჩენს მე შევჭამ!

სალომე. არც ხილი მინდა მმართველო.

იროდი. აი, როგორ აღზარდეთ თქვენი ქალი!?

იროდია. მეც და ჩემი ქალიც მეფის ჩამომავალნი ვართ. შენ კი... პაპაშენი აქლემებს ედგა მწყემსად... ავაზაკიც იყო!

იროდი. სცრუით!

იროდია. შენც კარგად იცი, ეს მართალია!

იროდი. სალომე მომიახლოვდი, გვერდით მომიჯექ. დედიშენის ტახტს შენ დაგიტოვებ!

სალომე. მე დაქანცული არა ვარ, მმართველო!

იროდია. ხომ ჰხედავთ, რას ჰფიქრობს იგი თქვენ შესახებ...

იროდი. მოიტანეთ... მაგრამ რა მინდა? არ ვიცი. ახ, ახლა მომაგონდა!

ხმა იოქანან. დაჰკრა საათმა! ის, რაც ვიწინასწარმეტყველე, ახლა... ამბობს ღმერთი... დადგა ის დღე, რომელსაც მე ვამბობდი...

იროდია. დააჩუმეთ იგი! მე არა მსურს მისი ხმის გაგონება! ის კაცი მუდამ მგმობს!...

იროდი. ეხლა თქვენ არ დაუგმიხართ. ესეც არ იყოს, იგი ძლიერი წინასწარმეტყველია.

იროდია. მე არა მწამს წინასწარმეტყველები. განა შეუძლიან ადამიანს იწინასწარმეტყველოს, ხვალ რა მოხდება? ეს ხომ არავინ იცის! გარდა ამისა, იგი მუდამ შეურაცხყოფს.

მაგრამ, ვგონებ, თქვენც გეშინიანთ იმისი. დიახ, მშვენივრად ვიცი, გეშინიანთ იმისი!

იროდი. მე მისი არ გეშინიან. მე არავისი არ გეშინიან...

იროდია. დიახ, იმისი გეშინიანთ! თუ მართლაც არ გეშინიანთ, მაშ რატომ არ მიეცით იუდეველთ, რომელნიც ექვსი თვეა ვთხოვენ იმას?

1 იუდეველი. მართალია, მეფეო! უკეთესი იქნებოდა, ჩვენთვის მოგეცათ...

იროდი. კმარა! ჩემი პასუხი უკვე გაიგეთ! მე მაგის გაცემას ვერ დავთანხმდებით. იგი ღვთის მხილველი ადამიანია.

1 იუდეველი. ეგ, ეგ შეუძლებელია. წინასწარმეტყველს ილიას შემდეგ ღმერთი აღარავის უხილავს. ილიამ უკანასკნელად იხილა ღმერთი. ეხლა ღმერთი აღარ გვეცხადება. იგი იმალება. და ამიტომაც ქვეყნიერებაზე საშინელი უბედურება ტრიალებს...

2 იუდეველი. არც ის იცის ვინმემ, მართლა იხილა ილიამ ღმერთი თუ არა. უფრო საფიქრებელია, რომ მან მხოლოდ ღვთის აჩრდილი ნახა!

3 იუდეველი. ღმერთი არასოდეს არ იმალების. იგი ყველგან და ყოველთვის გვეცხადება. ბოროტებაშიაც ისევეა ღმერთი, როგორც სიკეთეში.

4 იუდეველი. რა საჭიროა ეგ ლაპარაკი! მეტად სახიფათო აზრებია! ეს აზრი ალექსანდრიიდან მომდინარეობს. იქ ბერძნულ ფილოსოფიას ასწავლიან. ბერძნები კი — წარმართები არიან, დაუცვეთაფნიც კი არიან!

5 იუდეველი. არასოდეს არ შეიძლება იმის გაგება, თუ როგორ მოგვეპყრობა ღმერთი! გზანი მისნი დაფარული არიან! შეიძლება, ის, რასაც ჩვენ ბოროტებას ვეძახით, სიკეთე იყოს, ის კი, რაც, ჩვენის აზრით, სიკეთეა, ბოროტება იყოს! ჩვენ არაფერი ვიცით. ყველაფერს უნდა ვემორჩილებოდეთ! ღმერთი ძლიერია. იგი რისხავს ერთს და იმავე დროს სუსტსაც და ძლიერსაც! მისთვის ყველანი თანასწორნი არიან...

1 იუდეველი. მართალია, ღმერთი სასტიკია. როგორც როდინში ინაყება მარცვალი, ისე ღმერთი ანადგურებს სუს-

ტფ. ქართულ გიმნაზიის მოწაფეთა ექსკურსია.

მოწაფენი საგურამოში. მოწაფენი სხედან ჭავჭავაძისეულ წერა-კითხვის საზოგადოების სახლის შესავლის კიბეზე.

ტსაც და ძლიერსაც. მაგრამ იმ კაცს ღმერთი არ უხილავს. ილიას შემდეგ ღმერთი აღარავის უხილავს!

იროდია. დააჩუმეთ ყველანი! თავი მომაბეზრეს!

ოზურგეთში მომავალ რეალურ სასწავლებლის სახელობაზედ სეირნობის გამმართველნი.

ექვს ენკენისთვის ოზურგეთში გაიმართა სახალხო სეირნობა მომავალ რეალურ სასწავლებლის სასარგებლოდ.

იროდი. მე გავიგე, თითქო იოქანაანი სწორედ თქვენი ილია იყოს. ასე ამბობენ...

1 იუდეველი. შეუძლებელია, ილიას შემდეგ სამასმა წელმა განვლო!

იროდი. ზოგი რომ ამტკიცებს, ილია წინასწარმეტყველიაო?

ნაზარეველი. მე, მე ვარ დარწმუნებული, რომ ის ილია წინასწარმეტყველია!

იუდეველი. ოჰ არა, ის ილია არ არის!

ხმა იოქანაან. დადგა დღე-ღვთის დღე! მისი ფეხის ხმა მთებიდან მესმის! ის არის ქვეყნიერების მხსნელი!

იროდი. ეს რასა ნიშნავს? ქვეყნიერების მხსნელიო?!

ტიგელინი. ეს ტიტულია კეისრისა!

იროდი. მაგრამ კეისარი რომ არ აპირებს ურიასტანში მოსვლას?! გუშინ რომიდან მივიღე წერილი, ჩემთვის არაფერი უცნობებიით... ესეც არ იყოს, თქვენ ხომ ზამთარში რომში იყავით, ტიგელინ, ნუ თუ არაფერი გაგიათ ამის შესახებ?!

ტიგელინი. არა, მეფეო! არაფერი გამიგია. მხოლოდ კეისრის ტიტულსა ვმარტავ. ეს ერთი ტიტულთაგანია კეისრისა!

იროდი. კეისარს აქ ჩამოსვლა არ შეუძლიან: ნეკრესის ქარი აქესო. ამბობენ, სპილოსავით დასივებია ფეხებიო. აქ სახელმწიფოებრივი მოსაზრებაც არის. ვინც რომს დასტოვებს, იგი რომს ჰკარგავს სამუდამოდ. არა, ის აქ არ ჩამოვა. დასასრულ, კეისარი ბატონია თუ მოისურვა, ჩამოვა კიდევ. მაგრამ მე არა მგონია, რომ ჩამოვიდეს.

1 ნაზარეველი. წინასწარმეტყველი კეისრის შესახებ კი არ ლაპარაკობს, მეფეო..

იროდი. კეისარის შესახებ არ ლაპარაკობს?

1 ნაზარეველი. არა, მეფეო!

იროდი. მაშ ვისზე ამბობს?

1 ნაზარეველი. მესიაზე, რომელიც უკვე მოვიდა.

იუდეველი. მესია ჯერ არ მოსულა.

1 ნაზარეველი. იგი მოვიდა უკვე და ყველგან სასწავლებლებს ახდენს!

იროდია. ოხ, ახ, -სასწაულება! მე სასწაული არა მრწამს! ბევრი მინახავს!.. (ფარეშს) ჩემი მარაო!

1 ნაზარეველი. ის აღამიანი ქეშმარიტად სასწაულს ახდენს! აი, მაგალითად, ერთ ქორწილში გალილეას პატარა ქალაქში მან წყალი ღვინოდ აქცია. ეს იქ დამსწრეთ მიამბეს. სრულიად განკურნა აგრედვე კაპერნაუმას კარებთან მჯდომი ორი კეთროვანი.

(შემდეგი იქნება)

პავლე დადვაძე.

წვერილი ამბავი

სტატიისტიკა

გერმანულმა გაზეთებმა ამ ბოლო დროს დიდი ყურადღება მიაქციეს ერთ გარემოებას. იმათი სიტყვით ამბოლო დროს გერმანიაში ქალების რიცხვი მამაკაცებისას ერთი მილიონით სჭარბობსო. ამას ვარდა 100 მამაკაციდან ცოლს ირთავს მხოლოდ 40 მამაკაცი. როგორც ბოლო დროის აღწერიდანა სჩანს, უცხოელების რიცხვი გერმანიაში ექვს მილიონს უდრის, გაუთხოვარ ქალებისა—რვა მილიონს საინტერესო ის არის, რომ გერმანიაში ხანში შესული ქალები უფრო თხოვდებიან, ვიდრე ახალგაზრდები. 1900 წლის აღწებით 18—40 წლის ქალი ასიდან გათხოვილა 56, 18—25 წლისა. ასიდან გათხოვილა მხოლოდ 22. ესაა მიზეზი, სწერენ გაზეთები, რომ გერმანიაში აუარებელი როსკიბი ქალია, ძალიან გავრცელებულია ვენერიული ავადმყოფობანი და კუუაზედ შეშლა სქესობრივ ნიადაგზე. ამ ბოლო დროს ამას ყურადღება მიაქციეს ქალთა მოძრაობის მეთაურებმა და ახალი ლოზუნგი წამოაყენეს „ღედის უფლება.“

